

цѣтъ на него. И тъй първо слѣпыйтъ видѣ хората като дървета които вървѣхъ, а на по второ видѣ чисто. (Мат. ѿ. 5—12. Марк. ѿ. 13—26.).

§. 33. *Иисусъ дава на Петра ключеветѣ на небесното царство.*

Отъ тамъ като дойде въ прѣдѣлытъ на Кесарія Филиппова, попыта ученицытъ си за славата, която му отдаватъ хората, и като чу че нѣкои си го наричатъ Іоаннъ Кръстителъ, други Ілія, а други Іеремія, или единъ отъ пророцытъ, попыта и тѣхъ за мнѣніето имъ. Тогазъ Петръ казва: „Ты си Христосъ сынъ на Бога живаго!“ Иисусъ слѣдователно го ублажава за туй исповѣданье, казва му че на този камъкъ ще съзиди църквата си, дава му ключеветѣ на небесното царство и властѣта да върже и да развързва. Подиръ прѣдсказа на ученицытъ си колкото щѣше да пострадае въ Іерусалимъ; и, защото Петръ го отвърщаше отъ туй, той го отпѣди като искуситель и съблазнитель. Най послѣ като са обърнѣ къмъ другытъ ученицы и къмъ народътъ който го послѣдуваше, рече че които искатъ да бѣдѣтъ мои послѣдователи, трѣба да са отрежѣтъ отъ себе си и да прѣтърпѣватъ сѣкакво злостраданіе и гоненіе; и че сѣкый ще да земе достойното мздовъздаваніе за работытъ си отъ сына челоувѣческаго. (Мат. ѿ. 13.—Марк. ѿ. 27.—Лук. ѿ. 18—27.).

§. 34. *Иисусъ са прѣобразява на Оаворската гора.*

Слѣдъ шесть дни, или ако са смѣтнѣтъ и двата края, слѣдъ осемъ дни възлѣзе на гората (Оаворъ) съ съ